

ges i brug, vil de omhandlede oplysninger blive stillet til rådighed, i det omfang de eksisterende systemer indeholder og kan håndtere oplysningerne.

Forskrifter, der udstedes i medfør af bemyndigelsen, vil blive sendt i høring hos Datatilsynet i henhold til persondatalovens § 57.

Det foreslås endvidere, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om restanceinddrivelsesmyndighedens kompetencer og tilrettelæggelse af inddrivelsesarbejdet m.v.

Bemyndigelsen vil bl.a. blive anvendt til at fastsætte nærmere regler om restanceinddrivelsesmyndighedens anvendelse af kreditorbeføjelser og som omtalt ovenfor indhentelse af oplysninger om skyldneres indkomstforhold, sociale forhold, formueforhold og bopælsforhold mv.

Endvidere vil der skulle fastsættes regler om, at der på kort sigt alene vil ske fordeling og afregning til fordringshavere via de eksisterende systemer. Der vil eventuelt også skulle ske teknisk tilretning af Told-Skats økonomisystemer samt opkobling til og etablering af procedurer til afregning med de eksisterende inddrivelsessystemer. I takt med ibrugtagningen af et nyt fælles restancesystem vil afregning alene ske fra det nye system, og fra det tidspunkt vil afregning til fordringshavere også kunne ske via Statens KoncernBank. Det vil efter inddragelse af de berørte parter blive fastlagt, hvor tit der skal ske afregning, og om afregning i stedet skal ske direkte i statsregnskabet af restanceinddrivelsesmyndigheden.

Til § 4

Det foreslås i stk. 1, at alle klager over restanceinddrivelsesmyndighedens afgørelser skal indbringes for Landsskatteretten, medmindre andet er bestemt i lovgivningen. Herudover foreslås det, at der etableres en remonstrationsordning for klager på inddrivelsesområdet, jf. endvidere nedenfor.

Forslaget til stk. 2 indeholder en bemyndigelse til skatteministeren om at fastsætte de nærmere regler for klageadgangen og -behandlingen. I overensstemmelse med regeringens skattestop vil der ikke skulle betales afgift efter de almindelige regler ved oversendelse af en klage til Landsskatteretten. Til gengæld foreslås inddrivelsessagerne undtaget fra reglerne om omkostningsgodtgørelse i skattesager. Restanceinddrivelsesmyndighedens afgørelser vil omfatte alle offentlige krav og ikke kun skattekrav. Det må forventes, at klagerne til Landsskatteretten over afgørelser fra inddrivelsesområdet kun sjældent vil afspejle skattelovgivningens komplikationsgrad.

Bemyndigelsen vil endvidere blive anvendt til at formalisere en egentlig remonstrationsordning for klager på inddrivelsesområdet. Det indebærer, at klagen skal indsendes til restanceinddrivelsesmyndigheden inden klagefristens udløb. Hvis restanceinddrivelsesmyndigheden efter en ny vurdering finder anledning til at genoptage sagen og klageren indvilliger heri, træffer restanceinddrivelsesmyndigheden på ny afgørelse i sagen. Hvis restanceinddrivelsesmyndigheden efter en ny vurdering kan give klageren delvist medhold, skal restanceinddrivelsesmyndigheden samtidig oplyse klageren om, at klagen kan fastholdes, hvis restanceinddrivelsesmyndigheden får besked herom inden 1 måned efter, at klageren har fået meddelelse om restanceinddrivelsesmyndighedens afgørelse i sagen. Hvis den oprindelige afgørelse ikke ændres, eller hvis klagen fastholdes, sender restanceinddrivelsesmyndigheden klagen til Landsskatteretten. Herved gives der mulighed for, at kun klager af en vis økonomisk og juridisk tyngde indbringes for Landsskatteretten.

Da klager på inddrivelsesområdet ikke har opsættende virkning, vil bemyndigelsen blive anvendt til at fastsætte en frist på 1 måned for Landsskatterettens klagesagsbehandling regnet fra det tidspunkt, hvor sagen foreligger fuldt oplyst for Landsskatteretten, dvs. efter indhentelse af eventuelle yderligere oplysninger til brug for sagsbehandlingen og eventuel partshøring, jf. forvaltningslovens § 19, stk. 1.

Det forudsættes endvidere, at forslaget om, at Landsskatterettens forbindelse med kommunalformen på skatteområdet, jf. det samtidigt fremsatte lovforslag herom, efter bestemmelser fastsat af retspræsidenten skal kunne afgøre visse sagstyper uden deltagelse af læge retsmedlemmer, skal finde anvendelse for inddrivelsessagerne, svarende til at disse klagesager hidtil i overvejende grad har været behandlet af embedsmænd uden lægmandsmedvirken. Endelig forudsættes de foreslåede regler om, at Landsskatteretten i visse tilfælde kan anmode told- og skatteforvaltningen om at udarbejde en sagsfremstilling tilsvarende skal finde anvendelse for restanceinddrivelsesmyndighedens afgørelser.

Forslaget til stk. 3 indebærer, at indsigelser mod udlæg som hidtil vil blive behandlet af fogedretterne efter reglerne i skatteinddrivelsesloven. Udlæg er i modsætning til de øvrige ”inddrivelsesredskaber” ikke administrative afgørelser, der er omfattet af reglerne i offentlighedsloven og forvaltningsloven. Der er derimod tale om juridiciel virksomhed, og sagerne behandles efter reglerne om tvangsfuldbyrdelse i retsplejeloven.